

ALSÓRENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felélő szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész evre . . . . . 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő közkereskedésben Alsórendva.
Fél evre . . . . . 4 "	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlter sora egy korona.
Negyed evre . . . . . 2 "			
Egyes számai ára 20 fillér.			

Karácsonyi legenda.

Alsórendva, 1909. december 24.

Az Úrnak ezereklencsaszáz és kilencedik esztendőjében, Pannoniában, szent karácsonynak ahíthatos estéjén ráborult egy országra a magánynak, a bizonytalan jövőnek, a vad kétségbeesésnek szomorúsága. Es egy ember, aki jött valahonnan, nagyobb és lelkében düsább, okosabb, érzésében gazdagabb a többinél, kiment a temetőútra és mikor az utszéli fészület mellett elhaladt, elefedte a keresztvetést. Más gondolatok bántották és azt tartotta, hogy nem érdemes közzönni a keresztrefeszítettnek. Aztán elkezdett beszélni a kereszthez, miközben a karjait összefonta a mellén és bele-nézett a sötét éjszakába.

És szólott eképpen:

— Most sirva kongatnak a harangok és búsak az emberek. Kőereszes házak tetéről beszél a gond, levigyorog a bizonytalan jövő és ordít a kétségbeesés. Küldtek erre az országra máskor is szomorúságot és voltak kinokban megfűrösztött estendő mások is. De most ne csodálkozz, te keresztrefeszített, ha az emberek nem hozzád jönek vigasztalásért. Mert kegyetlen volt az idő és rákúldott erre az országra bánatokat, nyomorúságokat, amelyek megöleltek ita a hitet és most, szent karácsony zuzmarás, imádságos éjszakáján mondom neked, hogy a mi vérünk nem utszéli pa-

ta vive, amely arra való, hogy zöldség-árusok földjét öntözze.

— Mert az emberek ma éjjel a zsebet kifosztó dragaságra, a milliók nyomorúságára gondolnak, meg arra, hogy féltról-hétre, hónapról-hónapra több azoknak a szerencsétleneknek a száma, akik futva menekülnek a nagy nyomor elől idegen népek földjére. Mi lesz ebből az országból, mi lesz ebből a népből, melynek erejét, testét immár teljesen megőrölték a nélkülözés nyomorúságai?!

— Ezek csak előre küldött féltések, előre gondolt búk sejtelmek, melyek elfogják ezt az országot, ezt az ugys szegényt, sirva vigadóit, adósságban uszóit, amely a keserűt cinikusok országa. Mert ez az ország most a nembánomság országa, amely belenez a bizonytalan jövőbe és nem törődik vele, mert a zsebe ugys szegény, a csillogása ugys hamis, a kulturája ugys sekélyes, csak a szegénységén, a lerongyolódásán és a hamisságán való nagy szomorúsága igaz, csak az érzése, az érzni tudása, a lelki világa, a lelke, a mely és véres keménységgel megzománcozott lelke — igaz.

— Ezért imádkoznak ma kevesebben, mint máskor, pedig ma kellene imádkozni a békéért, az emberi szeretetből kisarjadzó, örök békéért és ma kellene lefedüdni erre a zuzmarás hideg tükárorral belepelt anyaföldre és megölelni és imádkozni hozzá és ma kellene beleszókolni ebbe a földbe minden szeretetünket, minden szép és jó

kívánságunkat, minden titokban őrzött, feltett, meleg és édes vágyunkat, ma kellene szeretnünk és imádkoznunk a megelégedettségtől, ami nincs.

— Mert szép volt, amikor azt mondtad, hogy eljövend a megelégedettség, a béke, a szeretet országa. Ez volt a legszebb és ezért a jövőbe vetett igéretért érdemes elviselni még az életet is azoknak, akik még le nem éltek az életüket. Az életüket, ezt a minden csufságon és szennyen keresztül is szépet és vigasztalót, ezt a bánatokkal meghintett temetőjét az ében levőknek.

— És ezért megemelem utólag mégis a kalapotam előtted és imádkozom a megelégedettségtől, meg a békéért, amelynek el kell jönnie, te nevégtől, te szent, te igaz Krisztus, aki tudtad az élet minden csufságát és hiábavalóságát és mégis megszenvedtél érte...

Ezeket mondta a valahonnan előkerült idegen és visszament a másvilágra, ahonnan előkerült. Mert már régen meghalt. És mert élő embernek nincsen lelke, nincsen bátorsága, hogy mindezeket a keserűségeket el-sírja a megfeszített Krisztusnak...

Lapunk t. előfizetőinek, munkatársainak és barátainak

kellemes karácsonyi ünnepet kívánunk

Mancikámhoz.

I.

Mikor az égbe fejjönöm várom
A fényes holdat,
Akkor virágom, olyan sok szépet
Álmodom rólad;
S mikor a harmat csillan a fűben
A rögző szálon,
Oh édes, akkor a bucsukönyvet
Arcodon látom.

S ha olykor-olykor egy halvány csillag
Lefut az égről,
Omlik a bus könyv a te imáddól
Kisrít szeméből.
S remegő lelkem ott messze-messze
Te véred látszik,
Hol a hold fénye s a halvány csillag
Örökké látszik...

II.

Szemem lehnymom, ha rád emlékezem,
Hogy átálmodjak égyr boldog órást,
S mig összekénkszolva tartom a kezem,
Ajjam susogja a hevílt szív szóját:
En édesem!

Tudom, hogy te is rám emlékszel akkor,
Oh tudom, hogy együtt álmodol velem,
Azt is, hogy nappal a csónás alkonyatokor
Te is remegve susogod el nevem,
En édesem!...

Csáktornyai.)

BUDAVÁRY LÁSZLÓ.

Ne nézd cigány...!

Ne nézd cigány azt a kótát,
Nem való az néked,
A szivedből fakadóan
Huzz egy nóát, szépet.

Ha kótázol, az lsten is
Nagyon megver ért,
Hisz szvedbe a nóátkat
Ezerszámra mérte.

Kótáról a hegedődin
Sem ogy osep a nóta.
Réseg-éseg, igen fura
Neki az a kóta.

Hegedűket örökségbe
Óregapád hagyta,
Az pedig csak a szivedből
Játszott mindig rajta.

Ne nézd cigány azt a kótát,
Nem való az néked!
A szivedből fakadóan
Huzz egy nóát, szépet...

(Tápolcái.)

II. REVERENCSCS ISTVÁN.

Gitta.

lra: OSZESZLY M. VICTOR.

Egyszer volt, hol nem volt, — az időt bí' én már régen elfeledtem, — elég az hozzá, hogy egy csendes kis faluban élt egy igen-igen öreg ember. Ugy hívták: Tódor. Azaz dehogy is hívták, mert hisz nem volt olyan ember a vidéken,

aki elmondhatta magáról, hogy egy szót is váltott valaha az öreg Tódorral.

Rőtthosszu szakállával, bártságtalan tekintetével elriasztotta maga mellől az embereket, kik csak azt tudták róla, hogy van egy meseje, egy szomorú mese, talán történet is, igaz történet... Gazdasz volt régen, igen régen egy nagyon gazdag földesurnál.

A földesur legényember volt, Tódornak pedig volt egy lánya, egy szép, egy csasogó, — Gittának hívták.
Amikor leeresztett aranyhajától körülomlott fején áfonta két karját a leány, Tódor kárpótolva érezte az elvesztett feleséget, akit Gitta születése ölt meg.

Tódor nagyon szerette Gittát.
Búské volt rá, féltette, mint a szemefényt, övta szétlőt, esőtől, mert csudájára jártak a lány szépségének hat vármegyéből.

Gitta épp akkor töltötte be tizennyolcadik évét, mikor apja eleje állott ezzel:

— Elérlt, lányom, ahhoz az időponthoz, amikor nagyleány-számba vesznek. Ilyenkor ugy állik, hogy félre kell tenni a régi gyermekjátékok s komolyan kell foglalkozni az étellel, a jövővel a nőké...

— Értem, édesapám!
— De te nem leszel olyan, mint a többi... mint a jegyzőék leánya, aki örökösen regényeket olvasolt s az lett a vége, hogy belebolondult egy komédiásba és megszokott vele... Nem, te csak a régi kisleány maradsz, a kicsi Gitta, az én sze-

Alsólendva jövőjéről.

Irtja: KELEMÉN ISTVÁN.

Mert a jelenről jobb nem beszélni.

Nem minden a város, vagy a vezetőseget, vagy akár a közönséget mulasztás terhelné, vagy hanyagsággal lehetne vádolni. Ha történnek is apró hibák, ezek nincsenek befolyással a város fejlődésére, — ugyszólván alig számbavehető. És — legalább a jóhiszeműséget semmi esetre se lehet megtagadni.

Alsólendva az utolsó 10 év alatt kezdett fejlődni, mint annyai más vidéki magyar város. Szóval most már megindult.

Csaknem napról-napra látni változást, akadni újabb intézményeket. Mégis, ha a többi haladásnak indult városokat nézzük, be kell látnunk, hogy a haladás még mindig nem állja ki az összehasonlítást azokkal. Még mindig nagyon elmaradott.

Azt kell hinni, hogy a rossz sors örökre arra ítélte Alsólendvát, hogy mindig az utolsó között maradjon. Amnyi bizonyos, hogy a városok fejlődéséhez szükséges pénz-ből, tervszerűségéből és időből neki csak egy van meg, az idő.

Alsólendva fekvése csak a ma szempontból hátrányos az ipar- és kereskedelemre. A Mura-folyó völgyén Regedétől Nagykanizsáig forgalmi göcpontjává szemetelte ki ezt a helyet a gondolkodó természet, csupán emberi ügytelenség, vagy szerencsétlenség az oka, hogy az előnyök kiaknáztatlanul maradtak. A városhoz közel a Mura, Magyarország egyik nevezetes folyama kanyarodik kihasználatlanul, kárba-vesztendő oleő vizüit és vizierőt. Regedétől le Nagykanizsáig nincsen vele versenyző város. Ugyszólván: adva van a lehetőség, hogy Alsólendva valamikor gyárváros és kereskedőváros legyen. Kirtáro, szivós tökésvél elharigatni az utból az akadályokat, ez a tervszerűség. Kicsinyes magánredekereként nem kell lehetetlennek tenni a jövőt. Amely városok most rohamosan fejlődnek, azt annak köszönhetik, hogy idejkorán fölkarolták a kereskedelmet és gyár-

ipart, amely ma is egyre emeli őket. Ma már minden nagyobb város felismerte a haladásnak ezen egyedül lehetséges útját és rátért arra. Alsólendvának is rá kell erre az utra lépnie, ha nemcsak tengődni, IZengeni, hanem haladni s a városok nagy versenyében jelentős részt venni akar.

Utak kiépítése, új forgalmi vonalak nyitása, gyáralapítónak adandó tetemes segélyek és kedvezmények s mindenek fölött élmesség kell ahhoz, hogy a város komolyan megkezdje a haladást. Kicsinyes érdekek, minők: az esetleges nagyobb napzám, vagy cseledihány ne retentesse vissza a várost, ugysis mindkettőben olyan része van, hogy változás aligha valószínű. Még a piac se drágulhat, hiszen ugyszólván a legdrágább az országban.

Merjen áldozni az a város, amely haladni akar. Ne sajnálja az erre, meg a város szépítésére és emelésére szükséges összegeket, nagyon jól kamatozó befektetések azok, amelyeknél nincsen kockázat.

Tervszerű, szivós haladás a városok nagyságának az ábecéje. Tervszerű leirakpódó fejlődés mindent pazarol, — érteget, még az időt is. Már pedig új irányt később is ki lehet jelölni, pénzt, tőkét is hozhat valami kedvező körülmény, de az elfecsérelt időt, azt nem pótolhatja semmi.

Karácsonyi gondolatok a gyermekevelésről.

Irtja: HEGEDÜS ELEK zalazsentlőrinci kántortanító.

Talán kedvesebb és rokonszenvesebb témáról ezen a szent ünnepen nem is írhatnék. Hangtalan éjszaka zavartalanágában elmerül a lelke annak a meleg csodái tiszelynek képzelételeiben, melyet a szeretet megszentelt ünnepeán gyermekek élde öröme, boldogsága tölt be.

Tökéletesebb s öszintébb örömet nem tudok egondolni a gyermek boldogságának. Az a mosolygó arcu, ártatlan gyermek, csak az tud igazán boldog lenni, ha rosszakarök nem igyekeznek megtisztani őt a boldogság legedesebb melegtől. Pedig sajnos, ma már egy 6—8 éves

gyermek nem is a gyermekeköt éli. Nyitva áll előtte a világ a maga tükivaival, érzelélen ridegségével s mondhatjuk, hogy fölnevelkedett anélkül, hogy gyermekekörának boldogságait igazán átélte volna. Talán ugysis a levegőben van ez a szellem!

Nem tudom eléggé kárhoztani a mai kor természetelen gyermekevelését. Ma, az ugynevezett modern korban divik a gyermekek érzelélen bábuva nevelni. Egy 6—8 éves gyermek mecsenek mondja a karácsonyi kis Jézuska eljöveteleit, „mama-papást” játszik, ellesi a felnöttek cselekedeteit s a családi titkok már régen nem titkok előtte. Felnötteket illeto dolgokról tudomással bír, mert sok helyütt maguk a szülök rontják meg gyermeküket azáltal, hogy előttük vitatnak meg a gyermeke nem tartozó témákat, vagy nevelésüket a cseledekre bízzák.

Van egy közmondásunk: „Korán érett gyümölcs korán leül.” Ennél igazabban axiómában sem lehet mondani. S mégis mit látunk? Sok szülő tudatlanságból, mások majmolásából, vagy éppen rosszakaraból gyermekét „modernül” neveli, mondván: „a mai kor gyermekét jól kell világoztani.” No, mindenre jobban van annak a szegény gyermeknek szüksége, csak éppen az ugynevezett felvilágosításra nem. Avagy talán a naivságtól és az ezzel járó örömektől könnyelmű megfosztott gyermek boldog? Dehogy is az. Nem is volt soha.

Hogyan örül az a kis gyermek az első kis Jézusnak. Mintha ma is ött állának az anyos, csecse-becsekkel megrakott karácsonya alatt boldogan, amilyen boldog csak egy ártatlan gyermek tud lenni. A szomszédok, kis pajtások örömtől sugároz arccal mutogatják a csillogó tárgyákat... Jól emlékszem rá, már nagyobbacska diák voltam, mikor egyik pajtásom elárulta a nagy titkot, hogy nem is a Jézuska hozza a karácsonyat!

Ma: a szülök mondják ezt gyermekeiknek. Lehet, hogy az anyagiak is szerepet játszanak ebben, de szerintem mégsem helyes. Legyen az a karácsonya piciny, szegényes, de mégis határlan örömforrása az ártatlan gyermeknek.

Ne fesszátok meg navitásától a gyermekeit. Haad örülniök, haad legyenek boldog, hiszen az élet ugysis hamar kitanítja a keserü csalodásokról!

meménye, aki nem fog engem elhagyni, ugy-e, soha?!

— Soha, soha, — susogta a leány.

A férfi boldogan simogatta a selymes anyaghat s Gitta hozzásimult lágyan, szerelmesen, mint egy hízlegő cica...

Multak a napok, hetek, hónapok. Gitta megváltozott. Ábrándozó, merengő leány lett.

Tódor kétségbe volt esve. Faggatta, kérdezgette a leányt: csak kitört választ kapott.

Gitta örök hosszát elütö az ablak előtt, nézett a semmiségre, vagy elborult arccal sétálgatott egykor kedvenc virágok között.

Egyszer azt kérdezte az apjától:

— Ugy-e, édesapám, ha férhez megyek és a férjemmel magyarázsa megyek lakni: a színházba is el fogunk majd járni?!

A férfi szigoruan összerancolta a homlokát, fejfeljárt a rút névze fájdalommal sejtelenül s azt kérdezte:

— Valaki, ugy-e, mondta ezt neked?!

— Nem, nem, édesapám; ne nézzen ugy reám; nem mondta senki, éppen senki...

De a férfi a szorakozott felelettel, a kapkodva kimondott szavaktól csak sötétebb lett és nem hitt...

— Senki sem mondta?!

— Senki!...

Azán újra elmúlt sok idő. Faluhelyen hamar kél a pletyka: azt sugdosták az emberek, hogy a földesur és a gazdatiszt Gitájja szeretik egymást... Söt még néhányan arról is tanuskodtak, hogy látták, amint egy este Gitta földes-

ur kastélya felöl jött. Sietett és nagyon igazgatott volt...

Amikor ez Tódor föleg jutott, már tudott róla mindenki.

És ő mégsem hitte el.

Ennyire rossznak még általában sem merte volna hinni Gitát, a szemefényét.

Nem, ő abból az ábrándos, szép arcból ezt nem olvasta ki; meg végére is, a lelkébe látott a lánynak. Nem és egyszer nem rossz a Gitta.

— Csak felordított, mikor föltehöz átódott a hir; nagyon érzékenyén találta.

— Nem, az én Gitám jó, a legjobb... Az emberek rossznak, mert olyant mondanak, ami nem igaz...

Az emberek igazat mondtak: Gitta rossz leány lett.

Amikor már nem volt kitérés előle, a férfi nem tudta szó nélkül megállani.

— Semmi, semmi sem igaz, édesapám, — mondta a leány, — Gitta jó, Gitta a régi...

S áfonta a férfi nyakát és hozzásimult lágyan, szerelmesen, mint mások, — mint egy hízlegő cica...

Tódor elküldte a földesur a szomszéd városha egy-két napra valami ügyes-bajos dologban, amelyet pedig előbb nem bízott senkire.

Gitta otthon maradt.

Tódor pedig maga sem tudja, mi történt azallt Gitáival, csak hazahívták. Ugysis jóakarója üzent erre...

Ment rögtön...

Üres volt a lakás...

Mint egy tolvaj, keményen fittott sebével ugypodózott a kastély felé...

— Ott van, ott van, — sugta valami néki s ő hitt, mert hinnie kellett neki, mert a körülmenyek rácafoáltak leányáról sok éven át fonott álmaira. Csak ugyszer beruga maga előtt az ajtó.

— Gitta... Gitta!... — susogta, mondta, ordította s felemelte kezét, hogy lesújtson rájuk.

Megtárodított.

A földesur sok éven át jötevény volt; azt nem felejtétti el.

Ütése emelt karjai aláhanyatlottak, teste meggyörnyed, arca rettenetesen elorzult s forogni kezdett körülötte a világ. Verejtéklete homlokát nekisöröztotta az ajtószárának s hörgött, mint a sebzett orozlón...

...Csak ugyszer vészorgott hazáig. A keserűség, a fájdalom marcangolta, tépte; mintha valaki egy nehéz kaláppalcsal döngötte a mellét...

Leborult a földre és csökolta még azt a porszemét is, mely megtévedt, bünsös leánytól származott...

„Kedves Apám! Én már nem megyek haza többé soha, soha... Nekem nagyon jó lesz — majd... A földesurát ne okozd, a hiba bennem van. Meg akartam tudni, mi az: szeretni és a legelőse férfinek a karjába vetetnem magamat... Ha a patak kive a partra, östetsek rám szép fehér ruhát s ugyszermetek el... Lilomot ne adjatok a kezembe: nem érdelem meg azt megtévedt és nagyon bünsös leányod, — Gitta.”

A Balaton mellékéről

III. A nagy barlang.

Ez előtt néhány évvel egyik tapocsi pék-mesternek az udvarán kutat ásták. Szikráztak, pattogtak a kövek, a csáknak, amint a kutások haladtak lefele a föld mélyébe.

Tudom bizon, hogy itt minden ember szereti a földet, annak minden rétegét. Mondhatom imádják. Azok a kutások is idevalósiak voltak. És mikor ásták azt a kutat, bizony meg is szorok, nagyon sokszor megmozdított, megszakított ezt a földet, hogy mért vett magába olyan erős szikla-ösonkokat. A vén föld mintha megszánt volna ekkor, hagyta ökö haladni. De nem sokáig tartott ez az öröm, mert egyszer csak a kutások olyan hatalmas sziklára akadtak, hogy emberfeletti munkát kellett volna nekik végezni az áttörésre. Egy ideig gondolkodták, majd örök vasrudakkal fesszegették kezdek, de a kő csak nem mozdult. Majd a kerületűző mölyben beálltak és újra elkezdték fesszegetni. Egyszer csak a kő hirtelen megmozdult és nagy robajjal szakadt a kut belső falával ellenkező irányba, a föld felsőjébe. A kő helyen egy sötét üreg tátongott.

A kutások eleinte megijedtek, majd jelentést tettek erről a gazdának, az pedig a városi hatóságának.

Később az eset tudomására jött Darnay Kálmán símégi neves régiségbuvárnak, aki aztán több buvadapesti kollégájával le is hatolt az üregbe.

Nevezettek megállapították, hogy azon üreg egy csepp-barlang és oly hatalmas kiterjedésű, hogy majdnem egész Tapocsi aláakadna.

A fenéke hullámos, itt-ott kisebb-nagyobb terjedelmű kutak, tavak vannak benne, egyikén könnyűen át lehet gázolni, a másikon csak uszva hatolhattak át. A barlang közepé táján egy nagyobb fajta tav, amelynek vize langyos és amely állítólag a Balatonnal van összeköttetésben. Nevezettek a tav vizének vegyi alkotó részeit megvizsgálva megállapították, hogy gyógytartalmu. Ugy e tv, valamint a többi apróbb-nagyobb tavak és kutak partja, tehát az egész barlang fenéke mesző és karcoló homokkeverékekkel van fedve.

A barlang falait tömör bazaltsziklák alkotják. A mennyezet kristályos mészkövek és kvarc-kristályú tündérisz szímben verik vissza a fáklya fényét.

A barlangnak a mennyezetét tén csak néhány méternyi szikla vázolta el a város aljától. Ennyit hallottam, tehát ennyit tudok csak a barlangról. Igaz, még azt is hallottam, hogy a budapesti urak azt állították, hogy nagyon érdemes volna a barlang nyílását kibővíteni, rendes lejárót csinálni és hogy ez egy igen fontos meszőgyógyfürdőnek az alapítására is igen alkalmas volna. Ez azonban majdnem egyidőben aludt el a barlangból kijövő fáklyával. Jaj, magyar földben, magyar országban van! Lencse csak ez idegenben. Hajj de megbámulni! Márnyálepésüket csináltatának lejárát, lenne mindjárt ott egy világűrű gyógyfürdő és hány meg hány magyar ur rándulna oda drága penzen, hogy megnézhesse, hogy gyógyító hatását igénybe vegye. De itt, magyarföldön, csak a sültgalambot várják. Nem igen egykezdnek semmit kihasználni és ezért legtöbb embernek a sültgalamb helyét vándorbot jut.

Magyar föld termeke, tulajdona, magyar ember gyártmánya, magyar ember találmánya, magyar embernek nagyon kezdetleges dolog még mai napig is. Az idegené jobb, ingerlőbb.

Népi azt hiszem, hogy a városnak is érdekében állana a barlang valódi területét megállapítani és az építéssel megírni a lencse imre, mert könnyen megtörténhetik, hogy egy kisebb-nagyobb földrengés alkalmával számtalan vagyon és emberélet eshetik áldozatul.

A barlangba most nem szabad lemenni. A pék-mester azt állítja, hogy hatóságilag meg van tiltva. Talán ezrész jobb is így, mert még valami idegen embernek kedve kerekedne a magyar föld eme kincseit kihasználni.

Csak hadd maradjon lezárva az a barlang, hadd maradjon sötéten. Talán ejjön még az idő, hogy a magyar embereknek is észbe jut ez a barlang, az abban rejtő kincs. Ha már valamit csinálnak vele, magyar emberek legyen az a bizony, amelyet e barlang és a benne lévő tv bizon nyújtanának.

(Tapocsa.) Ifj. REVERENCSCSIS ISTVÁN.

Hat munkás borzalmas halála.

Tótkeresztúriak katasztrófája Ausztriában.

Megdöbbenő szomorú írást kapott a napokban a muraszombati szolgabírórság. Egy ausztriai hatóság, a sánpöltemi Bezirksamt küldte és néhány nemet nyelven fogalmazott rövid sorban hat tótkeresztúri szegény család nagy-nagy gyászát jelenti.

Hat tótkeresztúri illetőségű napszamos ember borzalmas haláláról ad hírt. Mind a hatot a vonat gázolta halálra, mikor ítlhon hagyott családjuk számára a messze idegenben kenyeret akartak keresni.

A megrendítő katasztrófa részleteiről az ausztriai hatóság jelentése a következőket mondja:

A muraszombati járás több községéből, különösen Tótkeresztúrról ez év tavaszán csapatonként vándoroltak át a munkás-emberek Ausztriába. Ítlhon nem volt munka, emeltek tehát külföldre, ahol munkaerőre értéktesítették. Egy Sánpöltemből kigázogó új vasútvonal építkezésénél kaptak munkát. Ott napszamosodtak hónapok óta. Onnan kilttek keresmenyít nagy részét haza, a kis és szegény vasmegei falvakban hagyott családjaiknak.

A muraszombati fészolgabírórsághoz érkezett hivatalos jelentés elmondja, hogy 6 tótkeresztúri illetőségű napszamos ember, kik közül öt nős, több gyermekes család-apa és csak egy nőtlen, vasúti katasztrófának estek áldozatul.

A borzalmas véget ért napszamosok, — névszerint: Gergár Károly, Gergár József, Malacsics János, Rusics Lajos, Csahuk József és Matus Vince, több száz munkástársukkal együtt Sánpöltem mellett a vasúti töltésen dolgoztak. A vasútvonal ott kettős vágányu. Munka közben észrevették, hogy Sánpöltem felől egyik vágányon egy személyvonat halad feléjük. Ki is tértek előle, és a másik sípáron várták, míg a vonat elhalad. Azt azonban nem vették észre, hogy hátuk mögött még egy gyorsvonat robot Sánpöltem fele azon a sípáron, amelyen ők állottak. Társai figyelmeztető kiáltással elveszték a vonatok dübörgésének zajában, amikor pedig észrevették a halállal fenyegető veszedelmet, már késő volt. Meneikltni nem lehetett többé. A teljes sebességgel haladó vasszörnyeteg valamennyiüket elütötte és halálra gázolta. Mire a vonatot megállították, hat magyar munkásember borzalmasan összeroncsolt, darabokra tépett hullaja hevert az osztrák vasut töltésén.

Az elpusztult családfejtartók életéért néhány száz korona segélyösszeggel fogják kárpótolni a mély gyászba borult, kenyérkereső férj és apa nélkül maradt özvegyeket, árvaakat.

Várandós anyák

erősítő és az erőtlenesek egyidejűleg áditó szert találnak a

SCOTT féle csukamájolaj **EMULSIÓ**-ban. Gyors és erőteljes hatása meglep és gyönyörködtet mindenkit. Hevételre kellemes, emésztésre könnyű.

Egy kísérlet meg fogja Önt győztetni, hogy az Ön esetében is mily jótékony hatása.

Szóptatás esetében a Scott féle Emulsió elejét veszi a bágnyádságnak, bőségesen biztosítja a tejét és rózsás és virágzó arcává teszi a gyermeket.

A SCOTT-féle Emulsió a legkiválóbb. Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér. Kapható minden gyógyszerárban.

Az Emulsió váraklás-ánsá a SCOTT-féle módszer végzettségű, a halat a legkisebb figyelembe veszi.

HIREK.

— **Mentsük meg a Hadik-mumiát!** Hadik Mihály lovag mumiájának megmentése immár bizonyos. Rövid néhány hónapja, hogy ez a valóban nemcs irányu mozgalom megindult és szinte csodálatos, hogy a községben mindegyik rétege rang- és vallaskülönbég nélkül milyen készséggel pártolta, támogatta az ügyet. De nem csak a helybeliekkel találta nyitott félreke buzditó szavaink, de messze túl e város határain is sok azoknak a száma, akik a mumiát az egész Magyarországnak tekintik és hazafias érzüktire hallgatva, pénzbeli adománnyal és agitációval tetté tanusagot nemes gondolkodásukról. — A legutóbbi hetekben F. úrst Neli kerkeszmenkölősi urileány fejtett ki igen értékes agitációt, mely 26 kor. 10 fillért hozott a Hadik-mumiát céljára. Megköszönjük a kisasszony fáradozásait s kérjük, adja át megüdvözlőlevelink mindazoknak, akik mozgalmunkat adományaiikkal előbbre vitték.

Mai gyűjtésünk: **F. úrst Neli k. a. 79. számú gyűjtőívön:** F. úrst Neli, Peintler Géza, Peintler Geráné, Nagy Ferenc, Alaisit Jusztika, Alaisit Mariska, Neufeld Lajos (Botornya), Csondor Gyuráné, Weisz Béla (Lent), Olivashatlan, Tóth István, Mausz Miklós (Kutfej), Salamon János, ifj. Gázdák László, Gaál István, Bartai György, Gaál Miklós (Zalaegerszeg), Biach Lipót (Nagykanizsa), Marics V. (Nagykanizsa), Tóka Lajos (Tormaföld), N. N., Lesnyák János 1—1 kor.; Kiss János orrmester 60 fillér; Varga Ferenc, Hóbor László, Sáfán Sándor, Viznathy Malvin, Simon István, Olivashatlan 50—50 fillér. Összesen 26 kor. 10 fillér.

Mai gyűjtésünk 26 K 10 fill. Hozzáadva a mult heti (959 korona 23 fill.) összeget, összesen: **985 korona 33 fillér.**

— **Jegyzőválasztás Gyertyánosban.** A megüresedett gyertyánosi körjegyzői állásra, mint értesülünk, január hó 17-én ejtik meg a választást. A megválasztásra a legtöbb kiáltása Polczér Imre ökl. jegyzőnek van, aki immár két hét óta kifogástalanul látja el a körjegyzői körjegyzőség ügyeit. Polczér Imre régi ismerőse e környék lakosságának, több évig működött mint segédjegyző a lendvai körjegyzőségénél s akikkel érintkezett, azok meg vannak győződve róla, hogy Polczér tevékeny, értékes tagja lesz a körjegyzői karnak, akivel csak nyerni fogja a gyertyánosiak. De Polczér mellett foglal állást egész Gyertyános és így nem kétséges, hogy e törekvő fiatalemberre esik a nép választása.

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahüvelyt és szivarkapapírt

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsíros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és krokodil védjeggyel van ellátva!

most készíti behozni a gyujtóadót és a német gyujtógyűjtosoknak az az oltókat támadt az adók újajászásra, hogy a gyujtózáinak mind a két vegére tesznek egy-egy lejt, hanem azért ok majd mégis csak úgy fognak fizetni, mint ha megjelölte volna a gyujtó. Most a jogtudós fejtegetni kezdte: „A gyujtó jogi fogalma felejtés, nem a fej elhasználtai, a gyujtó megszűnik gyujtó lenni. Az a tárgy, amelynek két gyujtófele van, tehát alkalmat nyújt arra, hogy azt a cért, amelyet egy gyujtóval kepesek végrehajtani, két másik érdekesük végett a tárgy olyan, mint ha két gyujtó volna. De különböz is ha a kétfejt gyujtó két-két tört az ember, és a gyárosok egygyűjtőre így készíthetik ez azokat, mindjárt két gyujtó lesz belőle, tehát így nagyon egyszerű volna a törvenyt kijátszani.” Mire nem jó a jogtudomány!

Uj közgazgatási gyakornok. Lov g Áhsbans Sándor hű szolgabíró, Alsőlendva székhelyű közgazd. gyakornokká nevezették ki.

Borzalmas halál. Rettenetes véget ért Varga János alsóorspusztai lakó. Varga János egy benzintör mellett dolgozva, a forgó kerék körül leakasztotta a gépszáját, úgy azt egy másik kerékre akasztotta, melynek közben a forgó kerék elkapta Varga jobb karját, emellett fogta a nagyasba emelte és a gépkarja tetőzete fölé a waga. Estében a szerencsétlen ember a láb lábával vágta a kerékbe, amely most lábánál forgat mindáig, mely a lába a szó szoros értelmében el nem szakadt a testről. Varga János azonnali szörnyet halt. Eljárás indult meg annak kiderítésére, hogy a szerencsétlen ember borzalmas haldát terhel-e valakit felelősség.

A csendőrség köréből. Többen a városban azt a hír kopolrtalálták, hogy Németh Lene helybeli járőrsormester újkör nyugalomba vonul. Mint értesülünk, ez a hír tévedésen alapszik, a mennyiben csendőrségünk feje csak a jövő év elején szándékozik benyújtani nyugdíjazási kérvényét.

Jubiláló újság. Muraszombati testvér-lapunk, a „Muraszombat és Vidék” újkör ünneplő fennállásának 25-ik évfordulóját. Ez alkalomból ünneplő számat ad ki a szerkesztő.

Lapok megismerése. Napilapunk folytonos versenyeiben az új evvel alig merül fel új mondat. Legelőször a napilapunk, majd az új lap indult, ami viláki a közelmúlt év alig mutat, el új év alig köszöntött rájuk. A megelvo lapokra, viszont jó asszumpciók közt köszönt be az új esztendő. Valóság fölöttünk újkör újkör intelligens ember nem nélkülözheti az újságolvasást. Kormányvalóság és új választások előtt állunk. Nem mutatjukthat el új körülmények között felhívni L. közönségünk figyelmét a napilapunk, köz színt, eseményt kivül új szerepet vívó „Pesti Hírlap”-ra, mely a civilizáltabbaknál a legelőször és legzáróbb tartalmu napilapunk. Hetköznapok 10-12, vasárnapok 16-21 oldalát is többet ad, mint más napok és az új, új eseményt kivül új szerepet vívó. Marok továbbra is 2 kor 40 filler havonként, egy szám ára videnek is 10 filler (vasárnapok is). S ezért a változatos rovatok közül, melyek közül egyesek, mint az „Esti levelek”, „Munka problémák”, „Videki csetek”, „Vegyesek”, „Szerkesztői üzenetek”, országzárte közdelvessre teket szert, külön kedvességben is részesíti előfizetőit. Ilyen a „Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely mely már huszadik évfordulót érte meg s melyet minden negyedik előfizető karácsonyi mellékletű ajándéka kap. Nem véletlenül ezrel szemlélteti ünneplémet, mert a napilapunk, érdekes és a napilapunk, egy egyszerűen forgatható. Másik kedvesség, hogy az újkör felelősen rendelheti meg a „Divat-Szalón” című, pompás kiállítású divatújságát. A Pesti Hírlap azért is melegen ajánljuk az olvasóközönség figyelmébe, mert a közönség kivül is felelő áll politikuskirakja a vezérkésztől a tájékoztatókat az olvasó a politikai hírdetelőt is meg tárcál, humoros közölményekkel szórakoztatja, tudományos ismereteket terjeszt elkövet. A szerkesztői bizottságai válogatásigat oktatja az olvasóközönség széles réteget. A Pesti Hírlap előfizetési ára (negyedévre 7 korona, egy hóra 2 kor 40 fill, a Divat-Szalón című negyedévre 9 kor.) postabizalmal a kiadóhivatal címére küldendő (Budapest, V. Vaci-kört 78.)

Falusi események. Both János felsőlakosi lakos és hó 10-én esendesen iszogatott a Tubolyt fele vendéglőben. A szomszéd asztalán mulatott néhány leány, kik belkőrőlötök Bothal. A leghősebb kőrülük egy Horváth Miklós nevű leány volt, aki egy íveggel úgy fejbé dobta Bothot, hogy a feje betörtött. Both bekötöztette sebet s a duhaj leányt fejletlenete az alsőlendvai kir. járóbírósnál.

Kegyetlen nővér. Berdin József 26 éves leányra valamért megharagudott a nővére, a Berdin Kati s úgy összeharag. A férfi szintén szidni akarta a leányt, de alig mondott ki néhány szót, a nő rárohant és egy darab fával agyafőbe ütötte, sőt úgy szájba vágta, hogy a szegény Berdin Jóska fogai nyomban kipotyogtak. A harcias nőt fejletlenete.

Vérfürdő Rédcisen. Csütörtökön ejel borzalmas vérfürdő rendezett két kőrőlötő leány Rédcis közleiben. Az esztendőre a következők: A csütörtökön vasárnap Alsőlendva jart a kőrőlötő két Szente est tetter. Hír s verkedők s anilok Alsőlendváról jartak meg a városba, mert a két kőrőlötő a Fürst-jele vendéglőbe. A vendéglőben esakjaim összebárázotok néhány beosárdi leány nnyel s késő este volt már, mikor a kőrőlötők és a sárdiak a kórómáshól új t. távoztak. Útközben vala ni nézeteltérés támadt közöttük, aminek a két Szente úgy veteti véget, hogy egy löccsel borzalmas összevertek a sárdiakat Hermán István fejletelyesen, Tompa Ferenc, Jós Vendeli és Jós Lajos pedig igen súlyosan megsebesítve kerültek ki a csatából. A sebesültekhez most az új füláman kibívták Dr. Blümler József orvos, ki bekőrözte sebeit. A két Szenteit letartoztatták.

A Jo Pajtás Almanachja. Az újújság iradolomnak, mely átkör karácsonykor szott legjobban feloldulni, az idén érdekes újdonsága van: a „Jo Pajtás Almanachja”, melyet Szépművészet és Benedek Elek, a lap szerkesztője egy csinos kis tárcanaplajllyt ingyen kapnak karácsonyi ándókként. Az Almanach egy új íves kötet könyv, művészi sínes címmel, önmédek szép illusztrációval s az olvasnivalók edző tömegeivel. Sebők Szépművészet kedves kőrőlötőit fel, Benedek Elek művészi tárcanaplajllyt, melynek címe: „Nemes hangulatú szardabrot”. Ezen kivül az élvezetes beszélések és mesék sor van az Almanachnak: Rakosi Viktoról, Molnár Ferencről, Mausk Korneliusról. Mára basított több népszerű term. s. c. tudományi cikk, újraj. újságok, újkör emlékkönyve való sorok stb. Az Almanach tartalmának szépsége és gazdagsága a legkiválóbb újújság könyvek sorába emeli. A tárcá napra zsebbe való, ügyes formájában nem csak naplári részét ad, hanem részét a kőrőlötők folyószere számára, ahová bejárja tanára nak, tanulóinaknak stb. névsorát. Az Almanachot és tárcanaplajllyt, mely a Franklin-Társulat kiadásában jelent meg, a Jo Pajtás Almanachnak eddig a legelőször új előfizetői is ingyen kapják. Mint újkör alkalmas karácsonyi ajándékok, a kettőt együtt 8 koronáért bárki megveheti bármely könyveskereskedésben.

Hírlapok. A vármegye förlötőit az 1909. év augusztus 1-étől október 31-ig előfordult tízesetek száma 37 volt. Az elhanyagolt érték a bejártesztelt kimutatások szerint 81.831 koronát képviselt. Biztosítás folytan megéltől eből 27.025 korona érték s így a szendetvét kőr 53472 K-ra rag. A tízet a teljesített vizsgálatok szerint 4 esetben gyermekek játéka, 4 esetben ügyfogadás, 16 esetben gondatlanság, 4 esetben vilámszagás okozta; a tíz keletkezésének oka 9 esetben kideríthetetlen maradt.

Hangulatos hír. Az egyik esztérnyi újság egy eljegyzési hírt a következő sorokkal vezeti be:

Fent az éterikus magasságban két kicsi angyal már régen kőröcskölött két arany karkik. E Nagy szeretőt, bűzöngyöztől rajt, dörögztől két arany kalapácsból, csészőből, tenyestették, meg végre két csillogó gyűrűt vált a karkikból. Megéledetten gyönyörködtek munkájukban, összeszegtak, búgtak, hogy melyik föld halandónak adják viselni éltük feyágyát, legelőszörök napjuk örök zálogát. Különlökön bevésik egy egy nevet és cindultak a földre; a rózsaszín felbő lassan szállva hozta őket és kutató szemük csakaham megtalálta utjuk célját. Ma hozott a pósta egy kevés szőlő sokat mondó levelet erről a két gyűrűről, melyen áll, hogy X. Y. jegyzék.

Öngyilkosságok. Z. Iegerszegen Farkas Kálmán költöves és Trautman Jenő kereskedő-ügredés e héten öngyilkosok lettek.

Bucsuóz. Ismerősünk, kiktől Alsőlendváról való elkötözösemkor el nem bucshattam, ez uton mondot utolsó „isten hozza”-ot.
— *Nemeth Imre*nek, járórsormester nejé.

Esetek.

Bevezetés. — Az ó nótiája. — Jól megmondta. — Böles tanács. — A reptőlőgép. — Híhetetlen történet.

A Híradó jelenlegi szerkesztőjének karácsonyján immár harmadszor nyulnak ki a gyertyák. Harmadszor adunk számot eszelekedeteinkről, harmadszor gyönyörködünk a Híradó egy erősbőlő fájában. De ez a fá nem csak jóbátörőket, hanem irkedeteket is termett bőven, akik azt is frigylik fölünk, hogy legelőször ebben a rovatban, az „Esetek” új rovatában, jó kedvűnk van. Iszent fele szomorú az élet, a mi szomorúságunk nélkül is. Azért nem szabad a szomorúságunkat a szomorúságunk, hogy mindenkit kivételünk. Artatlan tréfák és, melyek csak ember meg meg haragzik. Bántani valakit soha sem akarunk, csak — megöröklöttel tréfálunk, humoros eszeleket. Ki haragudott meg ezért? Azoktól a fá az a kőrök búsanót. Es ki fog megharagudni ezért? Azoktól meg előre búsanótól kérünk.
Kielimes karácsonyi mindenkinél!

Ez a história a „Korona” természetben történt, egy halon, már ismer. Egyik aranyfűj éjtelenura annyira beugrott, hogy az ége is nagyböngök netze, a cigányokat pedig rállabálomák. Lagadózó lépekkel szántotta a termet, kufává, keressve, hogy a bátkerem melyik részében állhatna zivartfalón. A fáncló parok kitértek a részeg ember felé, a mamál megcsókolták aztán — továbbátlutott.

— Reszeg disznó! — volt az általános krítka.
— A mi emberünk nem veszt tudomást a szigorú megrovásról, sőt igen jól érzi magát. Odameg az első helyőhöz és eukorra kitalálta. Eredmény: kőst. (Nem annyit a Gerics ár, hanem annyit mindenki ingyen kaphat.) Megkínálja a másidkat. Akar! A harmadikat, megkedveit, tizedelt kinfára. Kosár, kosár, kosár.

— Emny kudarc észreterítete. Odalótt a cigányoké, a melletl kidüllesztette és hangosan kiálott: —
— More, az én notámot... az enyimet!
— Melyiket, tekintetes ur? — kérdezte Fitya, az akkori primas.

— Hat azt no, „Nem akar az ökörszördő legetni!”

Egyik helybeli kereskedőhöz, ki kőrüg van már az utazókól, tegnapelőtt beállított egy utazó. A gazda éppen a botbón tartózkodott, és első pillanatra felismert az érkezett kilyet, és ezzel fogadta a vendéget: —
— A fának ut már hetek óta nagyböng, én pedig nem vagyok felhaltalmazva a rendelkezésre.

— Az utazó, aki egy német cset képviselt, közönyt és ment. Áment a Kőzpont-kávéháza, ahol csakaham ismerkedéskor kőtől valók s beszéltek a lendvai kereskedőkről. Közben szóba jött az a kereskedő is, ainek az utazó jart.

— Nem is tudtam, hogy olyan nagy betű, — mondta a német utazó.
— Nem beteg az, hisz most is kinn áll az ajtóban.
A kereskedő fizeték kinn állt az ajtóban és az utazó rájött, hogy becsapták. Tízegyet, ment, odalótt a kereskedő elk és azt mondta: —
— Mein Name ist Schlag, es tut mir Leid, dass er ihm nicht getroffen hat.
— Es othagyta a szégyenkező kereskedőt.

Ez meg már évtizedekkel ezelőtt történt, ha jól tudjuk, Bellatinon. Az utak akkor még meglehetősen rossz állapotban voltak, itt-ott helyekbe, de mindenhon nyakított. Bellatin közelében pláne egy nagy halom kő diszelgette a kocsinokat, mely egy este csaknem végzetes katasztrófának lett az okozója. A földes ur kocsija a sötétben nek ment és felbortott.

— Nosra másnap észreült a képviselőtestület: mit csinálnak a sok kőről. Az egyik tag új felrakított: —
— Assunk egy gödröt és abba hánnyuk a kőröket.
— De mit csinálnak azati a földdel, ami a gödrőlőből kismunk? — kérdezte egy okosabb.
— Az első nem jött zavarba, így oldván meg a kérdést: —
— Hát assunk akkora gödröt, hogy a kőr is, meg a föld is beteleferjen!
— Indítványt nem fogadták el.

Egy ismerős család reményteljes fia Pesten végzi a tanulmányait. Ritkán ir hazra s ha ir, röviden leír: —
— Tanulok, oktatok a vagdok foglaltva. Legelőszörök töböt.”

— Aztán más variációk levelek is jöttek. Így: —
— Nagy meglepetést tartogatók, kerek azonnal értem koronát. Legelőszörök töböt.”
A napokban aztán kiptantott a nagy szenáció, meg pedig sirgöny formájában: —
— Feltaláltam a reptőlőgépet, kerek azonnal kétszáz koronát.”
— Az apa nem jött zavarba s azt sirgönyözve vissza: —
— Boldogok vagytok. Repülj rajta hazra, a kőr ö négyeszázt kapsz.”

Ez a história híhetetlen, de úgy mondják, megtörtént. Dr. K. József volt alsőlendvai orvoshoz egyszer beállított egy szegény paraszt s panaszoktól, hogy beteg. Az orvos megvizsgálja a parasztot s azt tapasztalja, hogy annak legnagyobb baja, hogy rosszul táplálkozik.

(Most jön a história h hetelen rész.) Az orvos kivese a sebéből két koronát és azt a szavakkal nyújtja át a parasztnak: —
— Itt van két korona. Vegyen rajta magának húst, süssé meg és egye meg. Azután négy nap nyulva jöjjon el újból hozzám.

A paraszt megköszönte az ajándékot és elment. Egy hét múlva találkozik vele az orvos és látja, hogy most is beteg a paraszt.
— Hát mit csinált a két koronával? — kérdezi.
— Elmentem egy jobb orvoshoz! — volt az őszinte válasz.

Három csillag.

Három csillag egymás köztében Szóla eredt holdvilágos égen. Szóla az egyik: „Ismerek egy népet, melyet sok, nagy zivatart megelgett; Hazát szerzett, vérén meg is védte. — Hálapecen lázra verek erte.”

A másik szólt: „Vándor népet láttam; Vért izadtól idegen világhon. Verejékén oltart emlegetett. De nem talált otthon a szeretet; Mert bár egyre hurcolta a jármot, Úgy becsülték, ha fizettet vasmot.”

Harmadik szólt: „Újjan mit beszéltek? Szeretettel hol jut ki a népek?!”
Sohannapja ha veszteg találták.
Ki a népet nem néz bíráknak: Annak még az érénye is vétek, Föllesiták a többi vezerek.”

A csillagok rendre elliháltak! Fénylett a sok, apró égi abak, Miken át az Isten nézi népet. Melynek lelkét darabokra tépték; Gomosz kerek szeretet helyébe Gyűlölködést állítottak belébe.

Megjött a level.

Ira: HJ. REVERENCIS ISTVÁN (Tapolka.)

Nagyon egyszerű történet. Egyszerű lesz a leírása is. Nem tudom meg azzal sem kicifrázni, hogy virágot, sűsűgő, vagy hulló lombot keverjek szavaim közt, mert egy igen zord télen történt. Közéledett ennek karácsony napja. Mint gyermek, örültem ennek a napnak mindig a remélt ajándék miatt, de örömmel töltött el az tudat is, hogy megint láthatom jóbarátomat.

Minden nagyobb ünnepe, így karácsonyra is, a mi korcsmanokba gyűlték össze a vidékintéző járó gyolcsosok, képeksek, drótosok, úrvégek. Volt közöttük felsőmagyarországi, krajnai, karintli, tiroli, slávoniai stb. Ők voltak az én jóbarátaim. Úgy szerettem őket, hogy ki sem mondhattam. Azok szintén nagyon szerettek engem. Örömmel hallgattam melábus nótákat, szomorú, megható meséket. Szóltál, sohasem sértő, vagy rontó tréfáikban igen nagy gyönyörűségem tellett. Legjobban szerettem köztük Péter bácsit. Még elég fiatal ember volt. Hatalmas vállai harkulési erőre vallottak. Arcán jószág honolt. Minden tételőb, szavából becsületesség sugárzott.

Mint kis gyermekét, mindig a térdén lovagoltattam és úgy mesélt Krajnáról, az ő hegyes-lyögyes szép hazájáról. Megtörtént néhány krajnai dalra is. Elmészelt, hogy van otthon egy kis leánya. Már iskolába jár. A neve Marinka, a haja olyan, mint az arany, a szemek fekete, mint a bogár, a hangja pasztratos. A felesánya nincsen Marinkának, már egy éve, hogy meghalt.

Kérdettem, hogy miért nem hozta magával a kis leányát? Azt felelte, hogy jöhölyen van otthon a szerető rokonok között. Azok úgy vigyáznak reá, mint a szemük világára. Sokszor felsőhajtott Péter bácsi, mekkora lehet már az ő leánykája? Négy éve annak, hogy nem látta. Szinte értéhtelen volt előttem, hogyan lehet távol lenni ilyen sokáig attól, akit szeretünk.

Történetünk idejének közöledtével örömet kifejező hangon emlegett, hogy már csak néhány hónap van hátra. Tavasszal már meglátja rég nem látott hazáját, Marinkáját. Már szerzett annyi pénzt, amelyen kis házikót építhet, amellyel már kezddhet valakit. Meghagyta, hogy én is emelkedjek látogatába. Marinkának van szép bányakája, azzal majd eljászhatunk. Hej, hogy örültem mindennek!...

Történetünk idején, legelőször is Péter bácsi jött be hozzánk, karácsony előtt néhány nappal. Engem nagyon kért, menjek el vele a boltba és ketten válasszunk játékszerket Marinka számára, karácsonyi ajándékként.

Örömmel tettem eleget kívánságának. Több olcsóból játékszeri választottunk ki és elküldöttük oda messze-messze Krajnába. Néhány sort én is írtam az ajándék mellé csatolt levélbe magyarul. Én is üdvözöltem ismeretlen barátomat! Szegényke ügysem értette meg azokat a neki idegen szavakat.

Péter bácsi már alig várta a karácsony napját; akorra remélt levelet kapni kis leányától. Türelmetlenül várta azokkal a kis akom-báko-

mokkal teli leveleskét, amelyben Marinka megköszöni a karácsonyi ajándékot, amelyben kérve-kéri a jó Istent, hogy az ő papáját tartsa meg egészségében és adjon neki szerencsét, hogy minél előbb haza térhessek.

Itt lesz egyszerű történetünknek a vége. Az fejezi be, amelyet címmel adtam: Megjött a level. ... Péter bácsi repeső örömmel vette kezébe a levelet. De a címzett meglátta, arca elkomorult. Nem a Marinka írása volt. A levelőlvása közben az erős, harkusi ember megléve dült az asztala. A levelő borítékából aranyársága hajcsomó hullott ki Marinka haja volt.

Azt írták: „Őt a távol Krajnában beteg leánya kapott ajándékot... Őt a távol Krajnában a lélekarang imádkozó hangja azt hirdette, hogy a hárckövek, völgyeknek, a földön egy lélekával kevesebb és az égbén egy angyallal több van...”

A zord teli szél jégátvára rázta meg ablakainkat, mintha azt sirta volna az is: nincs... nincs...

Fejezzük be ezt az egyszerű történetet. Nem olyan nagy dolog ez, hisz csak egy szegény gyolcsosról, és a kis leányáról szól.

Néhány nap múlva a Murából egy holtestet fogtak ki. El is temették. Az irásából azt állapították meg, hogy valami krajnai gyolcsos lehetett.

Az olajfestmény.

Ira: —

Aranyhegyi bankár olajba festette magát Esethy festő-barátja által. A kép kész és épp most évezetelt szemlél. Minden vonása éléthein tükröződik vissza a képről.

— Kedves barátom, igazán remekművet alkotott! — kiáltott fel, megléve a művészt.

Behívják Aranyhegyint, leányait és egyéb rokonait a általános „Ah!” kiáltással a kép köré csoportosult a műbíráló társaság.

Hosszu szünet.

Végül Aranyhegyt ragadja meg a szót: — Nagyon szép, igazán nagyon szép. De ugyebár nem veszi rossz néven, kedves tanár ur, férjem orr- és homlokérszetei egészen eltérnek a festménytől!

— A szem kifejezése nincsen etalálva! — vélekedik Elvira, a ház legelősebb leánya.

— Azonkívül papa szájának is egészen más a formája, — toldja meg Emma, a második női sarj, kritikus páthosszal.

Eluláta tánti gyonyos néz a festőre: — Tanár ur, nagy művészrel szemben helyen való a szigorúság!

A festő helyeslően bólint.

— S megengedi, hogy bíralhassak?

A festő még sokkal helyeslőbben bólint.

— Nos engedje meg a megjegyzést, hogy bár a kép megközelítőleg hasonlít az ócsémhez, mégis hogy igazán sikerült légyen...

— Ostoba hibák vagytok valamennyien! — tör ki Aranyhegyiből a düh.

— Nem, edes barátom, — mondja lecsillapítva a festő, s a többiekhez fordulva folytatta: — Hölgyeim, bíraltuk annyira alaposnak tartom, hogy megfelelőleg ki fogom javítani a képet.

— Igen, igen, tegye meg! Hangzott kőrúsbán.

Aranyhegyi ellenkezni akart, de leszavatták; ezzel az így egy időre be lett fejezve.

Egy héttel később, most is úgy, mint előbb, este felé lépett be a festő Aranyhegyi dolgozószobájába.

— Ah, én családodnak meg akarja mutatni a kijavított képet, — kiáltott fel a bankár.

— Nem, én csak azt akarom megmutatni, milyen hátatlan a művészetem. Menjünk a terembe, hogy a képet felállítsuk.

A terembe lép, legnagyobb meglepetésére azt látja Aranyhegyi, hogy a festő a képnél csak üres keretét cipeli elibe.

— De, kedves barátom, mit jelent ez?

— Várjon csak! — válaszol a másik nyugodtan; odaállítja a keretet arra a helyre, ahol előtten izben állt, néhány virágcserepet test alája és melléje s elhelyez néhány lámpát a terem különböző pontjain.

— És most, — fordul a bámoló bankárhoz, — álljon elő képnél a keret mögé, — így!

— A férj nem be a dolgok fejleményét, amit az be fog következni. De halálbűntetés mellett megittom önként, hogy arcanak legkisebb izmával, vagy a testével egy parányit is mozogjon!

— Értem, — szól nevetve Aranyhegyi.

A művész megnyomja a csengőtyűt és meghagyja a beelőp inasok, hogy hívja be a családát.

— Meg ne mozzeszajjon, — kiáltott oda barátjának, — jönek már!

A szánys ajtók feltárnak és ugyanazzal az „Ah!” kiáltással, mint a mulkior, fogadják a beelőp a képet.

— Kérem hölgyeim, — magyarázza a festő, egy a képtől messzire eső pontot jelölve meg, — innen ítelhetik meg legjobban a kép hatását.

— Hol a férjem?

— Mindjárt meg fog jelenni. Határozottan kértem, hogy bíraltukba ne befolyásolja önöket. Hosszu szünet.

Tanár ur, — kezdé végre Aranyhegyi hideg érzékenységgel, látom, hogy a homlokára és orra nézre adott utmutatásokat figyelmen kívül hagyja.

A szem kifejezése most is idegenzítő, így nem is néz a papa, — veté köze Elvira, — És a szájt! — kiált Emma, — amint már mulkior mondtam, a szájt másfélszer akkora, mint a papáé!

Eluláta tánti megőrle a pápaszemét. Szeméből a részvét és káröröm vegyülete sugárzik. — Drága Esethyum, — kezdí — ön a mi jó, kedves házi barátunk, de barátainkunk meg kell, hogy mondjuk az igazságot. Ön a kép megváltoztatásával a hasonlatosság utolsó nyomát is elmosta. A kép változtatása előtt sokkal, sokkal hasonlatosabb volt, mint most! De az én bírálatom ne legyen mérvadó. Hívjuk ide öcsém összes ömserőit és fogadjok, hogy egyetlen egy se fog a képbén ócsémre ismereni.

Ekkor Aranyhegyi elhagyta kényelmetlenül vált helyét, eltnagyaságban oda állt a műbíráló közönség elé, a festő pedig odatette a képet a keret mögé és magára hagyta a bámszódozó műbíráló társaságot.

Közmondások a házasságról.

A házasság az ostrom alatt elől vöröshoz hasonlít. Akiik benne vannak, ki szeretőnek menni; aki kint van, azok be szeretnek jutni. (Arab.)

Ki vén korában házadosik, dajkát keres magának. (Magyar.)

A rossz házastárs házi kereszt. (Magyar.)

Kérj tanácsot a feleségedtől, — de cselekedj a magad feje szerint. (Arab.)

Házassági esküvést nem oly könnyű felbontani, mint a rossz varrást. (Magy.r.)

Hét hét, hét nyár próbálja meg a házasságot. (Magyar.)

Asszonyverésből ember nem sok becsületet szerz. (Magyar.)

A nő hozomány nélküli olyan, mint a hal bors nélküli. (Lengyel.)

Ne bízzál utközben a lóhan és otthon az asszonyban. (Lengyel.)

Aki hisz a feleségének az eszlatozik; aki pedig nem hisz, azt megcsalják. (Francia.)

A házán egy ospylopot tart a férj, kettőt az asszony. (Magyar.)

Jobb, ha több feleséged van, mintha csak egy van: ha egymással veszedeknek, legalább téged nyugton hagyhatnak. (Arab.)

Ki feleségetől nem fél, Istentől sem fél. (Magyar.)

A féltékeny férjek olyanok, mint a korsmai cégek: megmutatják, hogy a jó bor. (Spanyol.)

Ki feleséget nem félti, nem szereti. (Magyar.)

Az anyós hidegen jó, mint a sonka. (Román.)

Az anyós akkor is keserű, ha cukorból van. (Spanyol.)

Szerkesztői üzenetek.

Sz. P. Prieszt. Tűrszűkímet egyik közeli hétére maradt

H. E. A verset nem bírtuk kibővíteni. Inceptivus. Egyik napot feléltük.

Házamat tavasszal
emeletesre építtetem, miért is
jelentlegi házam a **nyagát**,
ugymint az összes ajtókat,
ablakokat, téglákat, szóval az
ingóságot eladom.

BADER HERMÁN cipész
= Alsólendva, Főutca. =

5500

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magá-
nosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamellák
három fenyővel

Köhögés rekedtség, hu-
rut, elnyálká-
sodás és gőr-
söcs köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, doboz-
ban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor**
gyógyszertárban.

A Nagy Gábor-féle
DELAWARE szőlő faj

az egyedüli, melynek termelésé-
hez semmiféle tudomány vagy
gyakorlat nem kell, mert az is
létezik vele, aki soha szőlőtövet
nem kezelt. Minden szőlőműny-
hoz utasítás mellékeltek ingyen
s ebből kinyerheti mindenki, hogy
miként ültesse el, kezelje pedig
metszés, kapálás és felkötésből
áll, más dolog nincs vele, mert
ettől olyan, permetezni, kémporozni
nem kell, nem árt ennek a filoxerára és bimbója, vesz-
szője telhen soha el nem fagy. Holdanként átlag 25
hektóteret terem s egy bimbójából 3-4 fűrt fejlődik.
Valódi biotermé legnemesebb faj ez melyet azonban
nem szabad összetévesztetni más ugyányí név alatt for-
galomba hozott hitvány fajjal, ügyelni kell arra, hogy
Nagy Gábor-féle fajt kapjunk, mert csak ez a valódi.
A valódi Nagy Gábor-féle Delaware-szőlő olyan bort
ad, mint az aszu, edes és erős igen kellemes zamatú
és kétszer annyit ér el, mint más borok. Kóstolónak
egy üveggel bárkinek küldök 1 koronáért.

A DELAWARE-nek hűvösebb levelek, termésének királyi közlegy-
ővel hitelesített eredeti fénykép felvételeit szíves kivételten, továbbá
a szőlőgész kézikönyvét az árú kértet.

KÉPES árjegyzéket ingyen és bérmentve

küldöm mindenkinek, aki vélem címre tudadja. Okvetlenül kérje meg
ma ezt a katalógus tartalom árjegyzéket, meg a szőlőtővetőket,
lugakültetéséről is ad részletes, he yes utasításokat.

NAGY GÁBOR szőlőmagyirtókos, KÖLY

posta-, lávirda- és fűveszélő állomás.

Levelézés magyar, német, horvát szerb és román
nyelven.

Szőlőoltvány!

Régi szőlők hiányainak pótlására 2 éves gyökerei	20 K
Gyökerecs fásoltvány	180 K
" szépséghibával	90 K
" zőldoltvány	160 K
Síma	90 K
Gyök. riparia portalis vastag	32 K
" 2 éves	40 K
Síma riparia portalis	18 K
" vékony	8 K
Gyökerecs hazai nemes vessző	30 K
Síma	10 K

40 legjobb fajban, teljes jótállással, azon kérelemmel,
azt visszaveszem s pénzt visszaadom. — **Ár-
jegyzék ingyen.** Le van benne írva a Csoda-
szőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Ötönel, Csaba-
gyöngye. — Hegyi borok eladása.

Borarak:

Gyöngyösi siller	HI. 32 K
Visontai	36 K
Gyöngyösi fehér asztali	34 K
" pécseyne	38 K
Visontai Rizling	44 K
" Muskotály	70 K
" vörös bikavér	70 K

Székely I. József
Gyöngyös (Szl.-Úrban templom.)

Egy jó házból való fiu ellátással
bántornyai vendéglőben
pincér-tanoncnak azonnal felvétetik, hol
együttal a mézsáros ipart is elsajátíthatja.
Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Varróleányok

fizetéssel felvétetnek

Weisz Zsigmond férfiszbabónál
Alsólendván.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár
Hetibefizetési-, betét- és előleg üzletágának

XI. csoportját

1910. február hó 10-én nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár
Igazgatósága.

BUTOR!! ≡ Asztalos és kárpitozott,
valamint vas- és rézburok
nyak raktára. ≡

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menyasz-
szonyi kelengyék, szállodák, ven-
déglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Ujévi ajándéknak

ugy gyermekek, mint felnőttek részére **legalkalmasabb**

egy könyv.

Képeskönyvek Imakönyvek Írómappák
Mesekönyvek Szakácskönyvek Képeskártyák
Ifjusági iratok Diszlevélpapírok Tintatartók

duis raktára olcsó árak mellett

BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkereskedésében Alsó-
lendván. Fiókiüzlet: Muraszombatban.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, velenyem-nagvak, agyazsínlen norinberg-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építélfala- és szennarkar.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

AG ISTVÁN vegyeskereskedése Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVÁN kőgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BRUNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA stúdiója.

BELLOVICS FERENC ácsmester. Végez minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszafaluban.

DEÜTSCH ADOLF vegyeskereskedő Hosszafalu.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS bábósi és mezéskaesős. EPPINGER SAMU telegyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmit-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktára. Nagy választék úri-ívadt cikkeiben.

FARAGO ISTVÁN borhely- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turischnak.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztentnikúción.

FÖLDES MÓR bankbizományi íródjaja Csáktornya.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FÉRST LIPÓT vendéglős Rédies.

GOMBOSY OS WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése.

GÖDER GUSZTAV vendéglős Zsitkoc.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivonatna szikvizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és esatörnek szakszereit készítését.

HIRSCHL IGNACZ vegyeskereskedő Letenye.

GERENCSEY GYÖRGY teglamester Zalaegerszege (városi telegyár.) A legjobb minőségű falecsip barkarik rendelhető nála.

GÖNCZ GÁBOR pékmaster (Tuske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült ládi rozkenyereit és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a rédiesi hengergőzmalom új bérője ajánlja újoman atalakított malmit mindenemű gabonák őrölsere.

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turischnak.

HORVÁTH LAJOS borhely, illatszerek raktára.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútoraasztalos.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegerszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos üzletben.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva — Hosszafalu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

KARDOS TESTVEREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerskpár- és varrógép javító műhelye Csáktornya.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYÁK VINCE borhely és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín).

MAYER ÖDÖN grás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúiban.

MANDELBAUM MÓR rófos és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló. Elfogad minden és szakmába vágó munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, guz. asági gép-, szem-, cement- és malomkő-raktár.

MURSIKS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágó munka lelkismeretes készítését.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

REICHENFELD SÁNDOR mészáros.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván, a hegyen.) Elvállal minden és szakba vágó munkát.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvározások a legolcsóbban elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY bórkereskedő és szikvizgyáros.

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár.

SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varsad.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerkasztentnikúción.)

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal úgy helyben, mint vidéken.

SIMONKA JÁNOS szikgyártó.

SIMONKA JOZSEF ácsmester, Alsólendva.

SCHWARCZ ETELKA vegyeskereskedése.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bórkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

Özv. TUSKE FERENCÉNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fas és zöld szőlőtölványokat a legjobb bor- és esemegefajokban. Különösen ajánlja a kretéza-oltványokat Szőlőtelepítest helyben és vidéken olcsón elvállal.

WORTMAN BENŐ rófos- és divatárú kereskedése.

WALTERSDOLFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZ LIPÓT ferfi- és női divatárú üzlete. A világhírű váci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mész- és vegyeskereskedése.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gönierháza.

ZOMBORI MIHALY higiénikus fodrász-terme.

ROPS

biztonsági gyorsfőző.

Tűzveszély kizárva!

Ha felborul, elalszik. Szesz ki nem folyhat. Szeszfogyasztásban igen takarékos.

Kapható minden jobb vasárú és háztartási cikkeket árusító üzletben. Ha valahol nem kapható, sziveskedjék hozzánk fordulni.

Képes prospectus ingyen és bérmentve.

„ROPS” Fémáru Részv.-Társ.

BUDAPEST, V., Külső-Váci-ut 74.3.

Alsólendvái elárúsítók: FREYER LIPÓT és TOMKA GYÖRGY.

Az alsó-utcában

2 szobából, 2 konyhából, pincéből, étéskamrából és egy melléképületből álló s néhai Weisz Adolfné sz. Wolf Fanny tulajdonát képezett ház azonnal eladó. Bővebbet WEISZ ZOLTÁN kir. járásbírósi hivatalnoknál Alsólendva.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvái

Hiradó“-ban.

Utcai lakás

a Városház-utcában, mely áll: 3 szoba, előszoba, pince és padlásból

1910. évi márczius hó 1-ére jutányosan

kiadó.

Bővebb felvilágosítás Balkányi Ernőnél.

Ujévi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkeiben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN

órás és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házában.